

מסורת הש"ס

כא א מ"י פ"ה מה'י
מתנות עניים ה'י
מ:

הנחות הב"ח

(א) רש"י ד"ה ודעלמא
ולא מן המספור על
החשוב ולא מן החשוב
על המספור מפני שגמלא
מ"י מורכב בספר ואלמתי
מ"ה לעולם וכו' הסק
עשר מנינים וינים: (ב) ד"ה
ופסור וכו' בבחי עפי:
(ג) ד"ה אלמ וכו' ולאחר
ג' ימים: (ד) ד"ה אלמ כן
ולא כגון הד"ה:

[illegible]

העצמה בלדד ולפיכך כל ג' העמידו בדרישה על דין תורה אלכ
אלהם ג' יליכ למשע להבי דפרישות לעיל. ואין הי"ד דהא טעמא
ממפני הרמזין כי מוקמינן נמי ברש שמעמין רישא רבנן זריכינ ליה
כדפרישות לעיל אלף דהא דהשטא דייקא טפי ברישוי הוה היכי דלפטר
דתיקוס כרבי יוסי מפרש לה נמי להאי טעמא ואין הי"ד דבי היכי
דלריכינ ליה לרבי יוסי כדי להעמידו על דין תורה זריכינ ליה נמי לרבנן
אלאפוקי מדיון תורה ולקבוצי: ופריש' אבל דלורייתא לא הוה הפקדו
ודלמא אחי לעשורין מן החיוב על הפטור. אמכאן ואילך אין יכול לחזור
על פיר דקדמא דנהי דמדנאי לרבי יוסי יכול לחזור בו ולא הוה הפקד
מתקון פיר דליתוי הפקר ויבדאי שחיבותו במעשר כיוון דמדלורייתא
לא הוה הפקר דנהי שהיו יכולים לפטור *משום דהפקר כ"ד היה הפקר
אשכינו לא לא כלל כחמים ופטור מן המעשר מה שהוא חייב
בו מן התורה ויוון שכן איכא למישל דלמא אחי לעשורין מן החיוב
על הפטור ולמור ויוון זה ודאי כיוון שזכור כחמים במה שזכיר הפקר
גמור היה וחזרה דלדך מדינא לא כלום הוא וזה שחיבותו במעשר
איתו אלא מדבריהם מפני גזירת הוראין ששמעו חזרתו וחסבו
שהיתה חזרה ואינה כלום שאליו כן היאך זכורו ודלמא אחי לעשור
מדבר זה שהוא כבוד שיהא פטור על דבר אחר שהוא פטור מן
הדין כגון חטין שגדלו בעצין שאיתו נקוב וסבור הוא דליהו מררייה
מדרבנן ולימא דמאי דזכי ביה וזכה מדלורייתא מחייבי דכיון דחזרתו
דמפקיר מהניא מדנאי נמלא שאין זה וזכה מן ההפקר וכי מעשר
מפירות הללו על אופן של עץ שאיתו נקוב היה ליה מעשר מן החיוב
על הפטור. ובדיו הוא דהוה מצי למפיק דלמא אחי לעשורין מן
הפטור על החיוב כלומר מפירות של עץ שאיתו נקוב על זה וזה
מייירו נקט. ובמאי דמפריקין נמי מפרקינן כוליה פירי דלמרי' זה
מעשרת אשר מיינה וזיה כלומר לא מעשרת ממינה על מקום אחר ולא
ממקום אחר עליו אלא פטור מיהי: חשבוני **המקור** **אח** **כרמו**
ולשאר עמד **ובלרו חייב כפרס** **ובכוללותו ובכסבה ובפאה**. משום
דאש' דהפקר פטור מכוליו וכדלמרי' בעלמא (שם דף סה.) נשמר
למעוטי הפקר אפי' הכי משום דבטלהו לא כמיס תעובז יתירה מחייב
בו **המעשר**. דכיון דלא כמיס במעשר תעובז יתירה לא שנה הוא ול
לא. כלומר דאש' דהקור דהקור שמה יכול לחזור בו ויוון
אלאפי' שפיר דפטור דקדמא מדלורייתא קתיי אבל מדרבנן אין
הכי אפס דמתיי אליניה דהא לרבי יוסי כיון דלמא דמפקיר יכול
לדיון לאש פריש שהוא וזכה בו מן המעשר ניימא דמהדאי אהר ביה
נמי מצי וזי במבורה הפקר מהפיקור דהפסיק היי מילי כשפיר
אמרי' **אנא לא רבי יוסי** **הא רבנן** **היא**. כלומר דנהי דלדך דרייתא

[illegible][illegible]